

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-00779-012
Otsuse kuupäev	17. juuni 2021
Komisjoni koosseis	Esimees Aase Sammelselg, liikmed Kerly Kirsipuu, Anastasia Nezgovorova
Tarbija	
Kaupleja	NS PLUS OÜ, 12791188
Tarbija nõue	Ettemaksu tagastamine.
Asja läbivaatamise aeg	3. juuni 2021

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada;
2. osaühingul NS PLUS tagastada tarbijale 50,00 (viiskümmend) eurot; tarbija nõudmisel maksta summa välja koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 lg 1 ettenähtud määras;
3. kauplejal täita komisjoni otsus 30 päeva jooksul arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija broneeris 25.oktoobril 2020 kaupleja e-keskkonnas laste mängutoa Tutti Frutti kasutamise õiguse 12.detsembril 2020 ja tasus maksekorraldusega nr 817 ettemaksuna (broneerimistasuna) 50,00 eurot. Poolte kokkuleppel muudeti mängutoa kasutamise aega ning tarbija omandas õiguse kasutada mängutuba 26.detsembril 2020 ajavahemikus 14:00 kuni 17:00.

Kaupleja kokkulepitud ajal tarbijale mängutuba üle ei andnud. Poolte selgituste kohaselt ei avanenud hoone välisukse lukk; sissepääsu võimalus tekkis ca pool tundi peale kasutusperioodi algust. Tarbija oli selleks ajaks kaotanud huvi lepingu täitmise vastu ja leidnud võimaluse lapse sünnipäeva pidamiseks teises asukohas.

Tarbija nõuab ettemaksu tagastamist.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et tarbija loobus mängutoa kasutamise õigusest. Reeglite kohaselt sellisel juhul ettemaksu ei tagastata. Kaupleja mõönab, et hoone välisukse avamisega oli probleeme, kuid uks avati 14:24 ja tarbijal oli seejärel võimalus mängutuba kasutada.

Komisjoni põhjendus:

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. VÕS § 8 lg 1 ja § 9 järgi võtavad lepingupooled teineteise suhtes kokkulepitud sisuga kohustusi. VÕS § 9 lg 1 kohaselt sõlmitakse leping pakkumuse esitamise ja sellele nõustumuse andmisega, samuti muul viisil vastastikuste tahteavalduste vahetamise teel, kui on piisavalt selge, et lepingupooled on saavutanud kokkuleppe.

Kõnealusel juhul on kaupleja kodulehel reklaami avaldamisega kutsunud huvitatud isikuid pakkumuste tegemisele. Tarbija on 25.oktoobril 2020 teinud broneeringu (pakkumuse), mille kaupleja on samal päeval kinnitanud (väljendanud nõustumist). Seega tuleb leping lugeda sõlmituks 25.oktoobrist 2020.

Komisjonile esitatud asjaoludest ja tõenditest saab järeldada, et lepingu sisuks oli nii üürilepingu kui ka vaba aja veetmise teenuse osutamise lepingu elemente. Kaupleja kohustus osutama eelkõige mängutoaks sisustatud ruumide kasutamise teenust; tarbija soovis mängutuba kasutada ning nõustus selle eest maksma tasu. Vaidluse kontekstis omab eelkõige tähendust ruumi ja selles asuva sisustuse (mängutuba) kasutamise võimaluse saamine kokkulepitud päeval ja kellaajal.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kõnealusel õigussuhtel on üürilepingu iseloom ning vaidluse lahendamisel tuleb lähtuda üürisuhet reguleerivatest sätetest.

VÕS § 271 kohaselt kohustub üürileandja andma üürnikule kasutamiseks asja (ruumi) ja üürnik kohustub maksma üürileandjale selle eest tasu. VÕS § 276 järgi on üüritud asja üürniku kasutusse andmine üürileandja põhikohustuseks.

Kaupleja kodulehel avaldatud reeglite/tüüptingimuste p 3 järgi oli tarbija õigustatud pääsema peoruumi sisse 15 minutit enne sünnipäeva algust; tarbija oli õigustatud kasutama peoruumi 3 tundi ja 15 minutit.

Vaidlust ei ole selles, et üüritud ruumi kokkulepitud ajal üürnikule üle ei antud. Tarbija väidab, et hoone uks avati 45 minutit hiljem, milliseks ajaks oli ta juba kokku leppinud teise peoruumi kasutamises. Kaupleja väidab, et hoone välisukse külmunud lukk avati kell 14:24, kuid tarbija keeldus mängutoa kasutamise võimalusest. Komisjonile on esitatud kell 14:33 tehtud foto, millel on nähtav hoone avatud välisuks. Hinnanud poolte selgitusi ja esitatud tõendeid kogumis, leiab komisjon, et kaupleja hilines üüritud ruumidesse sissepääsu võimaldamisega vähemalt 40 minutit.

Pooled ei vaidle selles, et tarbija teatas kauplejale ukseelukku avanemisega samaaegselt, et on leidnud võimaluse kasutada teist peokohta ja on seetõttu kaotanud huvi kauplejaga sõlmitud lepingu täitmise vastu. Samas nõudis tarbija broneerimistasu tagastamist. Komisjoni hinnangul on tarbija avaldus hinnatav lepingust taganemise tahteavaldusena.

Nagu eespool märgitud, on üüritud eseme üürnikule üleandmine üürileandja põhikohustuseks. VÕS § 277 lg 1 järgi võib üürnik lepingust taganeda, kui üürileandja ei anna üüritud eset kokkulepitud ajal üürniku kasutusse.

Ruumide üleandmiseks kokkulepitud ajal (13:45) ja ka sünnipäevapeo alguse ajal (14:00) oli objektiivselt ilmne, et ruumide kasutamine ei ole võimalik. Üürnik taganes lepingust olukorras, kus üüriperioodi algusest oli möödunud ca 40-45 minutit, so 1/4 lepingu kestuse perioodist.

Kaupleja on oma selgitustes tuginenud rikkumise vabandavusele, so asjaolule, et hoone välisukse lukk oli külmunud. VÕS § 103 lg 2 järgi on kohustuse rikkumine vabandav, kui võlgnik rikkus kohustust vääramatu jõu tõttu. Vääramatu jõud on asjaolu, mida võlgnik ei saanud mõjutada ja mõistlikkuse põhimõttest lähtudes ei saanud temalt oodata, et ta lepingu sõlmimise ajal selle asjaoluga arvestaks või seda väldiks või takistava asjaolu või selle tagajärje ületaks.

Komisjoni arvates ei ole kaupleja rikkumine vabandav. Kaupleja pidi lepingu sõlmimise ajal ette nägema, et detsembrikuus võib õhutemperatuur olla alla külmumispääri. Seega pidi kaupleja tagama, et külmakraadidel ei ole mõju üüritud ruumidesse pääsemisele; seda ka juhul kui hoone (välisuks) ei kuulu üürileandjale. Tarbijasuhetes vastutab kaupleja tarbija ees ka nende asjaolude eest, mis tulenevad kaupleja lepingupartneritest.

Hinnates asjaolusid ja mõlema poole õigustatud huvi leiab komisjon, et kaupleja rikkus kohustust määral, mida tuleb pidada oluliseks ja mis andis tarbijale õiguse lepingust taganeda. Kõnealusel juhul oli tarbija eesmärgiks kasutada ruumi lapse (Eva, 2 a) sünnipäeva tähistamiseks ja see asjaolu oli kauplejale teada. Väikelastele mõeldud peo alguseks kokkulepitud tähtaeg on sedavõrd oluline tingimus, mille täpse täitmise vastu oli tarbijal õigustatud huvi. Komisjoni arvates oli tarbija kujunenud olukorras, so oodates väikelastega välitingimustes sissepääsu ca 30 minutit, õigustatud otsima alternatiivset võimalust ja selle leidmisel kauplejaga sõlmitud lepingust taganema. Komisjon ei jaga kaupleja arusaama selles, et tarbija käitumine on hinnatav üüritud ruumide kasutamisest loobumisena/keeldumisena. Tegemist on kaupleja poolel kohustuse rikkumisega, millest tekkis tarbijal õigus kasutada seaduses ettenähtud õiguskaitsevahendeid. Tarbija kasutas seadusest tulenevat lepingust taganemise õigust.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija oli õigustatud üürilepingust taganema; tarbija 26.detsembri 2020 taganemisavaldus oli õiguspärane ning lõpetas lepingu.

VÕS § 188 lg 2 järgi on vabastab õiguspärane taganemine pooled lepinguliste kohustuste täitmisest; § 189 järgi võib kumbki pool nõuda teiselt poolelt üleantu tagastamist. Kõnealusel juhul on tarbija tasunud ettemaksuna kauplejale 50,00 eurot; kaupleja ei ole tarbijale kohustuse täitmiseks midagi üle andnud. Seega kuulub tarbijale ühepoolne tagasinõudeõigus.

Pooled ei vaidle selles, et tarbija nõudis lepingust taganemisega samaaegselt ettemaksu/broneerimistasu tagastamist. Arvestades tagasitaitmisnõude sisu ja ulatust leiab komisjon, et kaupleja pidi täitma raha tagastamise kohustuse viivitusega, so hiljemalt järgmisel päeval. Kaupleja langes raha tagastamise kohustusega viivitusse 28.detsembri 2020.

Komisjon selgitab, et tarbijal on õigus nõuda kauplejalt viivitusintresside tasumist VÕS § 113 lg 1 teises lauses ettenähtud määras alates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni rahalise kohustuse täieliku täitmiseni.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et tarbija nõue on põhjendatud ja tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohutusse.

Aase Sammelselg
/allkirjastatud digitaalselt/

Kerly Kirsipuu
/allkirjastatud digitaalselt/

Anastasia Nezgovorova
/allkirjastatud digitaalselt/